

Dönem : 4
Toplantı : 3

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 348

65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun Tasarısı ile Isparta Milletvekili Süleyman Demirel ve 7 Arkadaşının, C. Senatosu Malatya Üyesi Hamdi Özer'in, Konya Milletvekili Necmettin Erbakan ve 13 Arkadaşının, C. Senatosu Diyarbakır Üyesi Sebahattin Savcı ve 4 Arkadaşının Aynı Konudaki Teklifleri ve Plan Komisyonu Raporu (1/398, 2/11, 2/17, 2/539, 2/583)

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi Başkanlığı

Sayı : 71-2077/01358

8 . 1 . 1976

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kuruluca 4 . 1 . 1976 tarihinde kararlaştırılan «65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun Tasarısı» ve gerekçesi ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygıyla arz ederim.

Süleyman Demirel
Başbakan

65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç ve Çalışma Gücünü Yitirmiş Kimselere Aylık Bağlanması Hakkında Kanun Tasarısı Gerekçesi

Anayasamızın 2 nci maddesinde ifadesini bulan Sosyal Hukuk Devleti, 41 nci madde gereğince herkese insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesinin sağlanması görevini yüklenmiştir.

Yine, Anayasamızın 48 nci maddesi ile herkesin sosyal güvenlik hakkına sahip olduğu açıkça belirtilmiş ancak, Devletin sosyal ödevlerinin yapılması 53 ncü madde ile malî kaynakların yeterliği ölçüsüne bağlanmış bulunmaktadır.

Bugün, kendilerine hiçbir yardım eli uzanmamış kimsesiz, yaşlı ve âdeta kaderlerine terkedilmiş muhtaç kimseler bulunmaktadır.

Bu durum, insanlık açısından üzücü ve yüz kızartıcı olmaktan öte genç nesillerin istikbâl hakkında yanlış düşüncelere saplanmalarına ve bu endişe içinde gönül rahatlığı ile çalışmalarına imkân bırakmamaktadır.

Teklif edilen Kanun tasarısı, bu anlayıştan hareketle Devletimizin malî kaynakları da gözönünde tutularak hazırlanmış bulunmaktadır.

Tasarının kanunlaşması ile Sosyal Hukuk Devletini gerçekleştirmede önemli bir adım atılmış olacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Bu madde ile, 65 yaşını doldurmuş o'lara yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartlar tespit edilmekte ve aylığın miktarları belirlenmektedir.

Madde 2. — Bu madde ile, bu Kanuna göre ödenecek aylıklar ve diğer ödemeler için konulacak ödenek ve ödemenin yapılacağı kurum belli edilmektedir.

Madde 3. — Bu madde ile aylıkların başlangıç tarihleri, ödeme şekilleri ve kesilmesine ilişkin hükümler getirilmektedir.

Madde 4. — Bu Kanuna göre aylık bağlanma veya ödenmesinde uygulanacak esaslar ile benzeri hususların bir yönetmelikle tesbit edilmesi öngörülmektedir.

Madde 5 - 6. — 5 nci madde ile gerçek dışı belge düzenleyenlerle ilgili hususlar tesbit edilmekte ve 6 ncı madde ile de kullanılacak belgelerin her türlü vergi ve resimden muaf tutulması öngörülmektedir.

Madde 7. — Bu madde ile bu Kanundan yararlanacakların tedavilerinin Devlet Hastanelerinde ücretsiz yapılacağı belirtilmektedir.

Madde 8 - 9. — Yürürlük ve yürütmé maddeleridir.

Isparta Milletvekili Süleyman Demirel ve 7 Arkadaşının, 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç Kimselere Aylık Bağlanması Hakkında Kanun Teklifi (2/11)

Millet Meclisi Başkanlığına

65 yaşını doldurmuş muhtaç kimselere aylık bağlanması hakkındaki kanun teklifimiz gerekçesiyle birlikte takdim olunmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygı ile arz ederiz.

25 . 10 . 1973

Isparta
Süleyman Demirel

Aydın
Nahit Mentеше

Eskişehir
Seyfi Öztürk

Eskişehir
Prof. Dr. Orhan Oğuz

Aydın
Behiç Tozkoparan

Adana
Selâhattin Kılıç

Bolu
Ahmet Çakmak

Kastamonu
Sabri Keskin

G E R E K Ç E

Anayasamızın 2 nci maddesinde ifadesini bulan Sosyal Hukuk Devleti 41 nci madde gereğince herkese insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesinin sağlanması görevini yüklenmiştir.

Yine, Anayasamızın 48 nci maddesi ile herkesin sosyal güvenlik hakkına sahip olduğu açıkça belirtilmiş ancak, Devletin sosyal ödevlerinin yapılması 53 ncü madde ile malî kaynakların yeterliği ölçüsüne bağlanmış bulunmaktadır.

Bugün, kendilerine hiçbir yardım eli uzanmamış kimsesiz, yaşlı ve adeta kaderlerine terkedilmiş muhtaç kimseler bulunmaktadır.

Bu durum insanlık açısından üzücü ve yüz kızartıcı olmaktan öte genç nesillerin istikbal hakkında yanlış düşüncelere saplanmalarına ve bu endişe içinde gönül rahatlığı ile çalışmalarına imkân bırakmamaktadır.

Teklif edilen kanun, bu anlayıştan hareketle devletimizin malî kaynakları da gözönünde tutularak hazırlanmış bulunmaktadır.

Tasarının kanunlaşması ile Sosyal Hukuk Devletini gerçekleştirmede önemli bir adım atılmış olacaktır.

Isparta Milletvekili Süleyman Demirel ve 7 arkadaşının teklifi

65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç Kimşelere Aylık Bağlanması Hakkında Kanun

MADDE 1. — 65 yaşını doldurmuş bulunup geçim kaynağı bulunmayan, hiç bir sosyal güvenlik kuruluşundan yararlanmayan, bedenî ve zihni kabiliyetini yitirmiş yoksul, güçsüz ve kimsesiz Türk vatandaşlarına hayatta buldukları sürece 500 lira aylık bağlanır.

Bunun için her yıl Maliye Bakanlığı bütçesine Sosyal Güvenlik Hizmeti adı altında gerekli ödenek konur ve aylıklar hak sahiplerine T. C. Emekli Sandığı aracılığı ile ödenir.

MADDE 2. — Bu kanuna göre aylık bağlanmada uygulanacak usul Maliye Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur.

MADDE 3. — Bu aylıklar her türlü vergi ve resimden muaftır.

MADDE 4. — Bu Kanun yayımlandığı tarihi takip eden mali yıl başında yürürlüğe girer.

MADDE 5. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

C. Senatosu Malatya Üyesi Hamdi Özer'in, Korunmaya ve Bakıma Muhtaç Yetişkinlere Sosyal Yardım Aylığı Bağlanması Hakkında Kanun Teklifi (2/17).

Millet Meclisi Başkanlığına

Korunmaya ve bakıma muhtaç yetişkinlere sosyal yardım bağlanması hakkındaki kanun teklifi ile gerekçesinin ilişikte sunulduğunu saygı ile arz ederim.

2 . 11 . 1973

Malatya Senatörü

Hamdi Özer

G E R E K Ç E

Türk toplumu, millî gelenek, dinî inanç ve insanî ahlâk bakımından sosyal yardımı ve dayanışmayı seven vicdanlı bir toplumdur.

Tarih boyunca kendi cinsine ve hatta her canlıya yardım etmeyi ibadet kabul etmiştir. Ancak bu yardımların organize edilerek yerlerine sarfı konusunda tam bir inanca sahip olmanın ihtiyacını giderebilmiştir.

Her insanda merhamet duygusu vardır. Bu duyguyu insanî, millî, dinî, sosyal ve kültürel eğitimle geliştirip fertlerdeki sosyal yardım ve dayanışma şuurunu güçlendirmekle sosyal refah devleti olmak mümkündür.

Merhamet, kendisini onun durumunda hissetmektir. O halde bu kanun teklifi ile bir fert, yalnız topluma değil, kendisinin ve yakınlarının yarınki durumlarına da yardım etmiş olacaktır.

Bugün, sağlam, güçlü, genç ve zengin bir kimse, yarın sakat, düşkün, yaşlı ve muhtaç duruma düşebilecektir.

Yarın hasta, bakımsız, aç ve çıplak avuçlarla dilenmekten kendisini ve yakınlarını kurtarmak isteyenler, bugünden kendi eliyle sosyal güvenliğini sağlayacak olan bu yardım primlerini seve seve ve güvenle ödeme lidir.

İçkisini içerken, seyahatını yaparken sıhhat ve zevkle eğlencelere dalarken o anda aç, çıplak, hasta, kör ve kötürüm insanların iniltilerini duyarak onlardan bir sadakayı esirgememelidirler. Yarın o insanlardan biri olabileceğini düşünmelidirler. İşte bu düşünceden hareketle sosyal yardım ve dayanışmaya genellik kazandırmak ve sosyal hizmetleri sosyal refahı sağlayacak güce kavuşturmak amaç alınmıştır.

Bugünkü Anayasamız, Devlete sosyal bir görev yüklemiş ve fertlere de sosyal güvenlik içinde insanca yaşama hakkını tanımıştır.

Sosyal hizmetlerin kaynağı olan sosyal dayanışmayı kalkınma planının bir aracı ve sosyal refahı da kalkınma planının bir amacı olarak kabul etmiştir.

Anayasamızın başlangıç bölümünde ifadesini bulan, 2, 10, 14, 35, 42, 43, 48, 49, 50 ve 53 nci maddelerinde açıklığa kavuşturulan fert, toplum ve Devlet arasındaki karşılıklı hak ve vazife münasebetleri bu kanunla uygulamaya girecektir.

Sosyal bir Devlet, bünyesindeki fert, aile, grup ve toplumu dengeli ve abenklî bulundurduğu ölçüde sosyal refah Devleti olabilir.

Bunun için Devlet müessir bir teşkilâtla düzenli bir sistem kurmalıdır.

Resmî ve gönüllü kurumlarla, halkın yardımlarını bir elde toplayan, onu kanalize ederek sosyal refah hizmetlerini bilinçli ve koordineli şekilde dengeli bir hizmet ağı halinde yurt sathına kuran, güven vererek yardımları teşvik ve destekleyen, israfı giderip verimi artıran bir sosyal hizmetler kurumunun teşkiline âcilen ihtiyaç duyulmaktadır.

Sosyal hizmetlerin ekonomik, sosyal ve kültürel alanda kalkınmaya yardımcı olan çok çeşitli dallarını sağlam bir gövdeye bağlamak başarısının ilk şartı olacaktır.

Bu teşkilâtın bir Sosyal Yardım Bakanlığı mı veya bir Sosyal Hizmetler Kurumu mu olacağını ihtiyaçlar gösterecektir.

Bu kanunla sağlanacak yardımlar iyi bir organizenin sosyal refah hizmetleri alanındaki araştırma, inceleme, teşhis, tedavi ve değerlendirmeyi içine alan plânlı ve düzenli çalışması sonucunda büyük ölçüde artacaktır.

Bilinçli ve güvenli bağışlar yarış halinde çoğalacaktır. Toplumun içinde fert, aile ve grup kendine yeterli ve dengeli bir güce getirilerek millî kalkınma plânına katkı yeteneğine ulaşacak bir mutluluğa eriştirilecektir.

Kişileri kula kul olmaktan kurtarmak suretiyle, sosyal refahın özü olan insan haysiyetini toplumun ortak haysiyeti içinde dengede tutmak sağlanmış olacaktır.

Türk Milleti, insanlık tarihine getirdiği sosyal hizmetlerdeki önderliğine bu kanunla yeniden sahip olacaktır. İmkân gücüne oranla, yardım faziletindeki büyüklük onu çağımızın da örnek bir sosyal refah devleti haline getirecektir.

Zengin yurtdaşlar ve rejim taraftarı olan herkes, kendi mallarının ve rejimin teminatı olarak bu kanuna gönül bağlayacak ve bu kanun sosyal bir reform olacaktır.

C. SENATOSU MALATYA ÜYESİ HAMDİ ÖZER'İN TEKLİFİ.

Korunmaya ve Bakıma Muhtaç Yetişkinlere Sosyal Yardım Aylığı Bağlanması Hakkında Kanun Teklifi.

MADDE 1. — Korunmaya ve bakıma muhtaç bulunan yetişkin sakat, güçsüz, yaşlı ve hastalarla, fakir ailelere «sosyal yardım» adı ile aylık bağlanır.

Devlet Memurları kanununda belirtilen en alt derecenin birinci kademesi üzerinden hesaplanan brüt tutarın yarısı kendilerine aylık olarak ödenir.

Ancak kurumun malî gücü arttıkça, sakatlık, güçsüzlük, yaşlılık, hastalık ve fakirlik derecelerini gösterir yönetmeliğe göre bazı muhtaçların sosyal yardım aylıkları % 90'a kadar yükseltilir.

Yaşlılığın başlangıcı (65) yaşın dolduğu tarihtir.

MADDE 2. — Birinci maddede belirtilenlerden tıbbî rehabilitasyon veya readaptasyon sonucu çalışabilir duruma gelenler durumlarına uygun işlerde çalıştırılır ve çalıştıkları sosyal güvenlik kurumlarının statüsüne tabi tutulurlar.

Göreve başlama tarihinde sosyal yardım aylıkları kesilir ve bu tarih, terfi ve emeklilik hesaplarında başlangıç olarak kabul edilir. Çalışır hale gelenlere iş bulunmadan veya muhtaçlıkları kalkmadan kendi istekleri dışında yardım aylıklarının kesilmesi yönüne gidilmez.

MADDE 3. — Emeklilik veya malûllük hizmet süreleri dolmadan yeniden çalışamaz duruma gelenlere yeniden yardım aylığı bağlanır. O güne kadar ödenmiş olduğu emekli keseneği ve primleri kendisine çalıştığı kurumca toptan ödenir.

MADDE 4. — Muhtaçlıkları kalkanların veya dilencilik yapanların sosyal yardım aylıkları kesilir. Hastane ve yurtlarda tedavi ve bakıma alınanlara bu süre içinde aylık ödenmez.

MADDE 5. — Sosyal yardım aylığı alanların muayene, tedavi ve bununla ilgili malzeme, ilâç, yolluk ve cenaze masrafları sosyal hizmetler kurumunca ödenir.

MADDE 6. — Mali kaynaklardan elde edilen para ve çeşitli mallar sosyal hizmetler kurumunda toplanır ve çeşitli sosyal refah hizmetlerinde kullanılır. Sosyal yardım gelirlerinin tahsil şekli ve denetimi kurumca tertip ve düzenlenir.

Mali Kaynak

MADDE 7. — Sosyal refah hizmetlerinin mali kaynakları :

A) Sosyal Yardım Vergisi :

1. — Kamu iktisadî teşebbüslerin kazancından % 2,
2. — Belediye ve özel idarelerin gelir bütçesinden % 1,
3. — Yurt dışı seyahat dövizlerinden % 5,
4. — Her çeşit ikramiye tutarı veya bedelinden % 5,
5. — Her çeşit reklâm ve ilân ücretine eklenen % 5,
6. — Her çeşit vergi, harç ve damga resmî tutarına eklenen bu tutarlar üzerinden % 1,
7. — Her çeşit duhuliye biletine eklenen % 5,
8. — Birinci sınıf lokanta ve içkili gazinolara ödenen ücrete eklenen % 5,
9. — Aylık ve ücretlerin her artışında, bir aylık fark tutarından % 10,
10. — Kara, Deniz ve Hava yolcu ve yük biletlerine eklenen % 3, Şehiriçi vapur, otobüs, tren, tünel ve geçit biletlerine eklenen yolcu başına 10, yük arabası için 500, otobüs için 750, binek arabaları için 250, büyük hayvanlar için 150, diğer hayvanlar için 100 kuruş sosyal yardım vergisi alınır.

11. — Birinci sınıf ve lüks otel yatak ücretlerine eklenen % 5,

(A) bölümündeki tahsilâtta kuruşların son rakamı, yakın bulunduğu (0) veya (5) e, (2,5) lar (5) ve (7,5) lar (10) kuruşa iblâğ edilir.

B) Resmî ve gönüllü kurumlarla, halkın ve milletlerarası sosyal kurumların bağısı,

C) Sosyal hizmetler kurumunun kendi döner sermayesinden (kuruma ait taşınır ve taşınmaz mallardan, halka açık sosyal hizmetlerden ve tertipleyeceği eğlence, eğitim ve toplantılardan) sağlayacağı gelirler.

D) Genel bütçeden ayrılan tahsisat.

MADDE 8. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9. — Bu kanunu Bakanlar kurulu yürütür.

Konya Milletvekili Necmettin Erbakan ve 13 Arkadaşının, Korunmaya Muhtaç Kimsesiz Maluller, Fakirler, Acizler ile Murislerinden İntikal Eden Serveti ve Bakacak Kimseleri Bulunmayan Yetimlere ve Sakatlara Devletçe Aylık Bağlanması Amacıyla, 6760 Sayılı Vakıflar Genel Müdürlüğü Vazife ve Teşkilâtı Hakkındaki Kanunun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı maddeler Eklenmesine Dair Kanun Teklifi. (2/539)

Millet Meclisi Başkanlığına

«Korunmaya muhtaç kimsesiz maluller, fakirler, acizler ile murislerinden intikal eden serveti ve bakacak kimseleri bulunmayan yetimlere ve sakatlara devletçe aylık bağlanması amacıyla, 6760 sayılı Vakıflar Genel Müdürlüğü vazife ve teşkilâtı hakkındaki kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesine dair» tarafımızdan hazırlanan kanun teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygılarımızla rica ederiz.

Konya Milletvekili
Necmettin Erbakan

İstanbul Milletvekili
Süleyman Arif Emre

İstanbul Milletvekili
Fehmi Cumaloğlu

Erzurum Senatörü
Lûtfi Doğan

Urfa Milletvekili
A. Kadir Öncel

Çorum Milletvekili
Yâsin Hatiboğlu

Manisa Milletvekili
Gündüz Sevilgen

Erzurum Milletvekili
Yahya Akdağ

Erzurum Milletvekili
Zekâi Yaylalı

Yozgat Senatörü
Süleyman Ergin

Sivas Milletvekili
Vahdeddin Karaçorlu

Amasya Milletvekili
Cahit Koçkar

Nevşehir Milletvekili
M. Sabri Dörtkol

Samsun Milletvekili
Ali Acar

GEREKÇE :

Medenî bir milleti temsil eden sosyal devletin, sosyal adaleti beşerî imkânlar çerçevesinde gerçekleştirdiği ölçüde başarılı olur. Toplumun fertleri arasında bulunan güçsüzlerin ihtiyaçları giderilemediği, ıstırapları dindirilemediği takdirde o toplumu temsil eden devletin sosyal adaleti sağladığı müdafaa edilemez.

Milletimizin büyük ve ileri seviyede medenî bir toplum olduğunun delili, şerefle dolu olan tarihimizdir.

Milletimizin tarihinde yaşadığı sosyal hayat incelendiğinde gerek toplumun ve gerekse cemiyet içindeki fertlerin çaresizlik içinde bulunanların ıstıraplarının giderildiği, kimsesizlerin korunduğu milli bir haslet olarak sabit olduğu görülür. Bu durum toplumumuzda öyle olgun ve insanî duygu halinde bulunuyorduki yanında komşusu aç ise bir ekmeğinin yarısını gönül rızası ile komşusuna ikram edip böylece yoksul ve güçsüzlerin ihtiyacını giderdikten sonra kendi ihtiyaçlarını karşılayan örnek insanların toplumumuzda sayılarının milyona balığ olduğunu tespit etmek mümkündür. Bu günde aynı hizmeti yerine getirmeye çalışan özel ve Vakıflar gibi resmî kuruluşlarımız vardır. Ancak bu kuruluşların yurdumuzda mevcut bütün güçsüzlerin ihtiyaçlarını karşılayamadıkları bir vakiadır.

Yüksek seciyeli bir millet ve büyük bir devlet olmanın ağır ve ağır olduğu ölçüde de şerefli görevlerinin bulunması tabiidir. Güçsüzlerin korunması da bu şerefli ve ağır görevler arasındadır.

Yurdumuzda bu ihtiyacın sosyal adalet esaslarına uygun olarak devletçe karşılanması bir zarurettir.

Bu ihtiyaç daha şümüllü olarak devletçe karşılanmak için böyle bir kanunun Büyük Millet Meclisimizce çıkarılmasında zaruret vardır. Konu ile ilgili bir kısım mevzuat var olsa bile bunlar çok cüzî kalmakta ve mahdut kimselerin ihtiyaçları belirli bir zaman için karşılanmaktadır. Örnek olarak 1941 yılında çıkarılmış 4109 Sayılı Kanun zikredilebilir.

Yurdumuzda bu ihtiyacın daha şümulü olarak ihtiyaca cevap verecek şekilde karşılanması için Meclislerimizin takdirlerine sunulmak üzere bu Kanun teklifini hazırlamış bulunuyoruz. Konu mahiyeti itibarıyla Vakıflar Genel Müdürlüğü bünyesinde yer alması uygun olduğundan ve aslında bu genel müdürlük cüzi de olsa bir dereceye kadar benzeri bir hizmet ifa ettiğinden 6760 Sayılı Vakıflar Genel Müdürlüğü Vazife ve Teşkilâtı Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu Kanuna bazı maddeler eklenmesi suretiyle kanunlaşmasını uygun görmekteyiz.

Hazırlanmış olan bu Kanun teklifi 14 esas ve geçici maddeden ibarettir.

Bu gerekçe ile birlikte bu teklif ilgili komisyonlarda ve Meclislerimizde müzakere edilirken her madde ile alakalı gerçekler ve açıklamalar da ayrıca yapılacaktır.

KONYA MİLLETVEKİLİ NECMETTİN ERBAKAN VE 13 ARKADAŞININ TEKLİFİ

«Korunmaya Muhtaç Kimsesiz Matuller, Fakirler, Âcizler, ile Murislerinden İntikal Eden Serveti ve Bakacak Kimseleri Bulunmayan Yetimlere ve Sakatlara Devletçe Aylık Bağlanması Amacıyla, 6760 Sayılı Vakıflar Genel Müdürlüğü Vazife ve Teşkilâtı Hakkındaki Kanunun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bazı Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Teklifi»

MADDE 1. — 6760 Sayılı Vakıflar Genel Müdürlüğü Vazife ve Teşkilâtı Hakkındaki Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

MADDE 2. — Vakıflar Genel Müdürlüğü merkez kuruluşu bir genel müdürün yönetimi altında üç genel müdür yardımcısı ile mütehasşis müşavirlerden ve aşağıda yazılı dairelerden kurulmuştur :

1. — Teftiş Kurulu Başkanlığı,
2. — Hukuk Müşavirliği,
3. — Âbide ve Yapı İşleri Başkanlığı,
4. — Hayır İşleri, Sosyal Yardım ve Hizmetler Daire Başkanlığı,
5. — Mülhak Vakıflar Müdürlüğü,
6. — Emlâk Müdürlüğü,
7. — İşletmeler ve İştirakler Dairesi Başkanlığı,
8. — Arşiv, Yayın ve Meslek İçi Eğitim Müdürlüğü,
9. — Muhasebe Müdürlüğü,
10. — Personel ve İdari İşler Dairesi Başkanlığı,
11. — Donatım ve Daire Müdürlüğü.

BİRİNCİ BÖLÜM

MADDE 3. — Korunmaya muhtaç, mali gücü ve bakacak kimsesi bulunmayan yoksullar ile çalışamaz durumda bulunan ve bakacak kimsesi olmayan körler, sakatlar, hastalar, aynı durumda olan yaşlı erkek ve kadınlar ve kimsesiz yetim çocukların geçimlerinin sağlanması, zaruret hâsül olan durumlarda doğrudan ibate ve işlerinin devletçe temini, tahsil çağına gelmiş olan yetimlere asgari temel eğitimlerinin yaptırılması ve meslek sahibi olmaları, için bu Kanunda belirtilen esaslar çerçevesinde devletçe kendilerine hazineden aylık bağlanır.

MADDE 4. — Durum ve vasıfları birinci maddede belirtilen esaslara uyan ve korunmaya muhtaç olan kimselerin hayatlarını idame ettirmek ve sosyal ihtiyaçlarını karşılamak üzere 1327 sayılı Devlet Memurları Kanununun 15 nci derecesinin her yıl mali bütçe ile kabul edilen kat sayı ile çarpımının bürüt miktarından 1/2'den az olmamak kaydıyla aylık maaş bağlanır. Bu suretle kendilerine maaş ödeme durumunda olan yetimlerden tahsil çağına gelmiş olanlara ilgili bakanlıkla da işbirliği yapılarak temel eğitimlerinin verilmesi şahsiyetli ve mazbut vatandaşlar olarak yetişmelerini ve bir meslek sahibi olmalarını sağlamak amacı ile her il için ayrı ayrı olmak üzere ihtiyaca göre devletçe yurtlar açılır.

MADDE 5. — Bu Kanun uyarınca devletçe bütçeden kendilerine aylık bağlanması gerekenler çalışma gücü bulunmayan ve geçimini sağlamaktan âciz olan fakirler, yetimler, hastalar, sakatlar ile hiçbir geliri olmayan ve bakacak kimsesi de bulunmayan 62 yaşından yukarı erkek ve kadınlardır. Bunlar:

a) Korunmaya muhtaç kimsesiz yetimler, ana - babadan her ikisini, yahutta bunlardan birini kaybetmiş veya ana ve babasından sadece biri sağ olupta her hangi bir sebeple bunların bakım ve himayelerinde faydalanma imkânı bulamayan çocuklardır.

b) Bedence malul olmasa dahi geçimini sağlayacak malî gücü, bakacak kimsesi bulunmayan ve çalışmayacak durumda olan güçsüz fakirler ile bu durumda olan yaşlı erkek ve kadınlardır.

c) Hasta olup da hastabâğı devam eden ve tedavisi gereken kimsesiz yoksullar ile bedeni bakımdan sağlıklı olduğu halde ruhi bir hastalıkla malul olup sıhhat bulamamış veya âkli dengesini zayı etmiş kimsesiz yoksul hastalardır.

d) Vücut azalarından birini veya bir kaçını zayı etmek suretiyle malul ve çalışamaz duruma gelen korunmaya muhtaç sakatlar, ayaklarının veya ellerinin her ikisini veya birini, iki gözüünü yahutta işitme veya konuşma hassalarını tamamen veya kısmen zayı etmede malul ve bakacak kimsesi olmayan yoksullardır.

Durumları bu maddenin a, b, c, ve d bentlerinde gösterilen güçsüzlere bu Kanunun ikinci maddesinde belirtilen miktarı aşmamak üzere devletçe bütçeden aylık ödenir. Bunlardan maaşını bil fiil kendi ihtiyacına sarfetmek gücünde olmayanlara mahkeme tarafından emîn ve ahâken mazbut kimselerden vasi tayin edilir.

MADDE 6. — Bu Kanun uyarınca kendilerine aylık bağlanan ve aylıkları ödenen kimselere her ne suretle olursa olsun bir başka cihetle devlet tarafından aylık ödenemez. Bu Kanun uyarınca aylık alma durumunda bulunup da bir başka cihetten de aylık almak gereken kimse bu aylıklardan ancak birini (lehine olanı) tercih eder ve tercih ettiği aylık kendisine noksanz olarak ödenir.

Bu hususa riayet etmeyen ita amirleri ve saymanlara Maliye Bakanlığınca hazine zararları tazmin ettirilir.

MADDE 7. — Bu Kanun kapsamına giren güçsüzlere devletçe yapılacak giderleri karşılamak amacıyla:

a) Gelir Vergisine tabi özel ve tüzelkişilerden, aylık net kazancı 3 000 TL. ve daha yukarı olan mükelleflerden % bir nisbetinde vergi alınır.

b) Bu Kanunda öngörülenlere sarf edilmek üzere açılacak olan bölüme her türlü bağış ve teberrular kabul edilir.

Tahsil olunan bu vergi ve bağışlar Maliye Bakanlığı Bütçesinde açılacak özel bölümde toplanarak Vakıflar Genel Müdürlüğü Bütçesine aktarılır. Bu bölümde toplanan para kanunda öngörülenlerin dışında başka iş için sarf edilemez.

MADDE 8. — Bu Kanunda belirtilen kimselerin tespiti, illerde valinin görevlendireceği bir vali muavinin başkanlığında hukuk işleri müdürü, il müftüsü, maarif müdürü, belediye başkanı, sağlık müdürü, defterdar, sosyal yardım ve hizmetleri yürütme memuru ve mal müdüründen teşekkül edecek komisyon tarafından yapılır.

Her iki heyetin kararları valinin onayı ile kesinleşir. Ancak heyet lüzum gördüğü durumlarda sıhhi kurula havale edip güçsüzün durumunu sıhhi kurul raporu ile tespit edebileceklerdir.

MADDE 9. — Bu Kanunun şümülüne giren yoksullar, sakatlar ve güçsüzlerin her türlü tedavileri Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca ve kamu kuruluşlarına bağlı hastanelerdeki tedavileri ve temin edilen ilaç masrafları için kendilerinden hiçbir suretle ücret alamaz.

İKİNCİ BÖLÜM

MADDE 10. — Korunmaya muhtaç çocuklar hakkında çıkarılmış bulunan 24 . 5 . 1975 tarih ve 6972 sayılı Kanun hükümleri saklıdır. Ancak 6972 sayılı Kanun uyarınca kurulmuş bulunan bütün kurumlar personeli, birlikleri ve müesseseleriyle birlikte yönetim, ihtiyaçlarının tespiti ve her iki kanun muhtevasına göre diğer bütün işlerinin tedviri Vakıflar Genel Müdürlüğüne devredilmiştir. Her iki Kanunda öngörülen esaslara uyulması ve korunmaya muhtaç çocukların bakımı, yetiştirilmeleri ve bir meslek sahibi edilmeleri hususunda ilgili bakanlıklar ve belediyeler ile iş birliği yapılması mecburidir.

MADDE 11. — Bu Kanunda öngörülen görevlerin yürütülmesi hususunda gereken personel ihtiyacı Bakanlar Kurulu Kararıyla Vakıflar Genel Müdürlüğü emrine tahsis edilir.

MADDE 12. — Bu Kanuna göre devletçe kendilerine aylık bağlanması veya ödenmesi hususunda uygulanacak diğer hususlar ilgili bakanlıklarla da işbirliği yapacak ve Vakıflar Genel Müdürlüğüne hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur.

MADDE 13. — Bu Kanun yayımlandığı tarihi takibeden mali yıl başında yürürlüğe girer.

MADDE 14. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

C. Senatosu Diyarbakır Üyesi Sebahattin Savcı ve 4 arkadaşının, Kimsesiz ve Güçsüz Vatandaşlara Yardım Hakkında Kanun teklifi. (2/583)

*Millet Meclisi
Millî Selâmet Partisi
Grup Başkanlığı
Sayı : 245*

1 . 4 . 1976

Millet Meclisi Başkanlığına

«Kimsesiz ve Güçsüz Vatandaşlara Yardım» hakkında Kanun teklifi gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereği saygı ile arz olunur.

C. Senatosu Diyarbakır Üyesi
Sebahattin Savcı

Kocaeli
Şevket Kazan

Elâzığ
Ö. Naimi Barın

Malatya
M. Turhan Akyol

Konya
Şener Battal

GEREKÇE

Malûm olduğu üzere zamanımızda modern devlet anlayışı, milletleri teşkil eden fertlerin refah seviyesini yükselterek onları insan haysiyetine yaraşır bir ortamda görmekle mümkün olur. Gerçekten fertlerin geleceklerini teminat altına almak, çalışanları sosyal güvenliğe kavuşturmak bir Anayasa kuralı olup, 49 ncu maddesi devlete, herkesin beden ve ruh sağlığı içinde yaşayabilmesi ve tıbbî bakım görmesini sağlama ödevini yüklemiş bulunmaktadır.

1961 Anayasasının yukarıda hükmünü belirtmiş bulunduğumuz 49 ncu maddesinin gerekçesinde «..... zamanımızın refah devletinde ferdin sağlığını gerek doğrudan doğruya gerek özel teşebbüsle ve mahallî idarelerle işbirliği yaparak temin etmek, devletin başta gelen görevleri arasında yer almaktadır.» denmektedir. Tabiatıyla her yurttaşın devletten tıbbî bakım istemesi zarureti de düşünülemez; ancak bu durum dar geliri ve fakir olanlar için bahis konusu olabilir ve bunların tespiti de idarî makamlarca belirlenebilir.

Memleketimizde memur, işçi ve esnaf ile serbest meslek sahiplerinin genel manada sosyal güvenlikleri sağlanmıştır. Bu güvenlikten mahrum olan halen tarım kesimidir. Onlar için de devletin gerekli yasaları çıkaracağı veya mevcut yasalarda günün ihtiyaçlarına cevap verecek tadil tasarıları hazırlayacağı ve bunların hükümetlerce özellikle ele alınmaları tabiidir.

Biz milletimizin maddî ve manevî kalkınmasında, bütün vatandaşların sıhhatli bir şekilde devletçe gerekli yardım görmelerini millî birlik ve beraberliğin teminiyle huzura kavuşmalarının zaruretine inanıyoruz. İşte bu temel fikir ve görüşlere dayanarak ve Hükümet Programına da uygun olarak kimsesiz ve hiçbir yerden geliri olmayan yaşlı vatandaşlarımıza Hükümetin aylık bağlayarak gerekli yardım yapmak amacıyla bu kanun teklifimizi hazırlamış ve Yüce Meclislerin takdirine sunmuş bulunmaktayız.

C. SENATOSU SEBAHATTİN SAVCI VE 4 ARKADAŞININ TEKLİFİ

«Kimsesiz ve Güzsüz Vatandaşlara Yardım» Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — Aynı, nakdi ve bedeni gücünü kaybetmiş, dar geliri ve fakir duruma düşmüş, 65 yaşını doldurmuş kimsesiz vatandaşlara, her yıl değişen asgari geçim şartlarına göre devletçe gerekli maaş bağlanır.

MADDE 2. — Son genel nüfus sayımı resmi sonuçları nazarı itibare alınarak bu hususta her yıl yeteri kadar Maliye Bakanlığınca Genel Bütçeden ödenek ayrılır.

MADDE 3. — Gerek maaş bağlanacak vatandaşların tespiti ve gerekse ödeme şekil ve zamanları Maliye ve ilgili bakanlıklar ile diğer kuruluş temsilcilerinin en geç altı ay içerisinde hazırlayacakları bir yönetmelikle tespit olunur.

MADDE 4. — Vilâyetlerde bu gibi yardıma muhtaç vatandaşların iskânı ve bakımı için mahalli idare amirleri her türlü tedbiri alır ve gerekli imkân sağlar, bunların tedavileri devlet hastahanesinde ücretsiz yapılır.

MADDE 5. — Bu kanun yayını tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Bütçe Plan Komisyonu Raporu

Millet Meclisi

Bütçe Plan Komisyonu

20 . 5 . 1976

Esas No. : 1/398, 2/11,

2/17, 2/539, 2/583

Karar No. : 124

Millet Meclisi Başkanlığına

Komisionumuza havale buyurulan «65 yaşını doldurmuş muhtaç - gücsüz ve kimsesiz Türk vatandaşlarına aylık bağlanması hakkında Kanun tasarısı ile Isparta Milletvekili Süleyman Demirel ve 7 arkadaşının, 65 yaşını doldurmuş, muhtaç, kimsesizlere aylık bağlanması hakkında Kanun teklifi; C. Senatosu Malatya Üyesi Hamdi Özer'in, korunmaya ve bakıma muhtaç yetişkinlere sosyal yardım aylığı bağlanması hakkında Kanun teklifi; Konya Milletvekili Necmettin Erbakan ve 13 arkadaşının, korunmaya muhtaç kimsesiz maluller, fakirler, âcizler ile murislerinden intikal eden serveti ve bakacak kimseleri bulunmayan yetimlere ve sakatlara Devletçe aylık bağlanması amacıyla, 6760 sayılı Vakıflar Genel Müdürlüğü vazife ve teşkilât hakkındaki Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesine dair Kanun teklifi; C. Senatosu Diyarbakır Üyesi Sebahattin Savcı ve 4 arkadaşının, kimsesiz ve gücsüz vatandaşlara yardım hakkında Kanun teklifi»ni Sosyal Güvenlik Bakanı ve ilgili Hükümet temsilcileri bulunduğu halde Komisionumuzda görüşüldü ve incelendi :

Anayasamızın 2 nci maddesinde ifadesini bulan Sosyal Hukuk Devleti, 41 nci madde gereğince herkese insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesinin sağlanmasını görevini yüklenmiştir.

Yine, Anayasamızın 48 nci maddesiyle herkesin Sosyal Güvenlik hakkına sahip olduğu açıkça belirtilmiş ancak, Devletin sosyal ödevlerinin yapılması 53 ncü madde ile malî kaynakların yeterliği ölçüsüne bağlanmış bulunmaktadır. Bugün, kendilerine hiç bir yardım eli uzanmamış kimsesiz, yaşlı ve âdeta kaderlerine terkedilmiş muhtaç kimseler bulunmaktadır. Bu durum, insanlık açısından üzücü ve yüz kızartıcı olmaktan öte genç nesillerin istikbal hakkında yanlış düşüncelere saplanmalarına ve bu endişe içinde gönül rahatlığı ile çalışmalarına imkân bırakmamaktadır.

Yukarıdaki açıklanan gerekçelerin ışığında hazırlanan bu teklif ve tasarılar Komisyonumuza havale olunmuş ve olumlu mütalaa edilerek maddelerin müzakeresine geçilmiştir. Ancak, görüşmelerde Tasarı metni esas alınmıştır.

Tasarının;

Birinci maddesi verilen önergeler doğrultusunda, aylık bağlanmaya esas olacak miktarın tespitinde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki kat sayı esası dikkate alınarak (60) gösterge rakkamının her yıl Bütçe Kanunu ile tespit edilecek kat sayı ile çarpımından elde edilecek miktarın verilmesi hususu konuya esneklik getireceği görüşüyle değiştirilerek ayrıca 65 yaşını doldurmadığı halde iş görme ve çalışma gücünden mahrum olduğunu Sağlık Kurulu raporuyla belgelendiren ve Kanunun aradığı diğer şartlara haiz olan Türk vatandaşlarına da aynı ölçülere göre aylık bağlanması ve yaş tashihi hususlarını kapsayan iki yeni fıkra madde metnine eklenmiş ve madde bu değişiklikler neticesinde tümü itibarıyla yeniden redaksiyona tabi tutulmak suretiyle değiştirilmiştir.

İkinci ve üçüncü maddesi aynen, dördüncü maddesi, hazırlanacak yönetmeliğin tespitinde Sosyal Güvenlik Bakanlığının da katkısını sağlamak amacıyla «Maliye ve Sosyal Güvenlik bakanlıklarınca müşterek hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur» şeklinde değiştirilerek;

5, 6, 7 nci ve yürürlük ve yürütme ile ilgili 8 ve 9 ncu maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Bu Tasarının amaçladığı konunun önemi ve yeri dikkate alınarak Genel Kurullarda öncelikle görüşülme üzere, Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Aydın
İsmet Sezgin

Sözcü
Gümüşhane
Turgut Yücel

Ankara
H. Turgut Toker
İmzada bulunamadı

Aydın
M. Şükrü Koç

Bursa
Hüseyin Sungur

Eskişehir
M. İsmet Angı

İçel
İbrahim Göktepe

İstanbul
Servet Bayramoğlu

İstanbul
Muhalifim
Engin Ünsal

İstanbul
Muhalifim
Metin Tüzün

İzmir
Yücel Dirik

İzmir
Muhalifim. Yetersizdir.
Coşkun Karagözoğlu

Kars
Muhalifim
Kemal Okyay

Kocaeli
Sedat Akay

Kütahya
İlhan Ersoy

Malatya
Ahmet Karaaslan

Manisa
Gündüz Sevilgen

Manisa
Süleyman Tuncel

Niğde
Haydar Özalp

Sivas
Vâhit Bozatlı

Tekirdağ
Muhalifim
Yılmaz Alpaslan

Tokat
Hüseyin Abbas

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç - Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 65 yaşını doldurmuş, kimsesiz, iş görme ve çalışma gücünden mahrum, geçim kaynağı bulunmayan, sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne nam ile olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlanmayan, nafaka bağlanmış veya bağlanması mümkün olmayan, mahkeme kararı ve doğrudan doğruya kanunla bağlanmış herhangi devamlı bir gelire sahip olmayan Türk vatandaşlarına hayatta buldukları sürece 500,—, bunlardan evli olup eşleri yukarıdaki şartları haiz olanların aile reisine 750.— lira aylık bağlanır.

Herhangi bir şekilde bu maddede yazılı miktardan fazla devamlı gelir sağlayan veya sağlanması mümkün olan kimsenin geçim kaynağı var sayılır ve kendilerine aylık bağlanmaz.

MADDE 2. — Bu aylıklar ve kanunda yazılı diğer ödemeler için her yıl Devlet bütçesine gerekli ve yeterli ödenek konur ve aylıklar haksahiplerine Emekli Sandığı aracılığı ile bağlanır ve ödenir.

MADDE 3. — Bu aylıkların başlangıç tarihi, ilgililerin Emekli Sandığına yapacakları yazılı müracaatlarını takip eden aybaşıdır.

Haksahiplerine bağlanan aylıklar 3 ayda bir peşin olarak verilir. Aylığın bağlanmış tarihi ile dönem arasındaki haklar ayrıca ödenir.

Peşin verilen gelir ve aylıklar durum değişikliği veya ölüm halinde geri alınmaz. Ancak, aylık bağlama ile ilgili geçim şartının kalkması halinde, aylıklar bu şartın kalktığı tarihi takibeden dönem başından itibaren kesilir.

BÜTÇE PLAN KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 65 yaşını doldurmuş, kimsesiz, iş görme ve çalışma gücünden mahrum, geçim kaynağı bulunmayan, sosyal güvenlik kuruluşlarının herhangi birisinden her ne nam altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlanmayan, nafaka bağlanmamış veya bağlanması mümkün olmayan, mahkeme kararı veya doğrudan doğruya kanunla bağlanmış herhangi devamlı bir gelire sahip olmayan Türk vatandaşlarına hayatta buldukları sürece, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu esaslarına göre (60) gösterge rakamının her yıl bütçe kanunu ile tespit edilecek katsayı ile çarpımından bulunacak miktar kadar aylık bağlanır.

Bunlardan evli olup, eşleri (Kimsesiz olma hali hariç) yukarıdaki şartlara haiz olanların aile reislerine ise yukarıdaki miktar % 50 artırılarak bağlanır.

Herhangi bir şekilde bu maddede yazılı miktardan fazla, devamlı gelir sağlayan veya sağlanması mümkün olan kimsenin geçim kaynağı var sayılır ve kendilerine aylık bağlanmaz.

65 yaşın bitiminin tespitinde, ilgililerin, bu kanunun yayımlandığı tarihte, nüfus kütüğü kayıtlarındaki doğum tarihleri esas alınır. Doğum tarihlerinde yapılacak düzeltmeler ile bu kanunun yayımlandığı tarihten geriye doğru bir yıl içinde yapılmış düzeltmeler nazara alınmaz.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin teklifi)

MADDE 4. — Bu Kanuna göre aylık bağlanmada veya ödenmesinde uygulanacak usul ve kullanılacak belgeler, Maliye Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur.

MADDE 5. — Bu Kanuna göre aylığa hak kazanmak üzere düzenlenen belgelerin gerçeğe uymadığı tespit edildiği takdirde, ödenen aylıklar % 50 fazlası ile geri alındığı gibi, belgeleri düzenleyen ve kullananlar hakkında ayrıca genel hükümlere göre ceza kovuşturması yapılır.

MADDE 6. — Bu aylıklar ile bağlanmasında ve ödenmesinde kullanılacak belgeler her türlü vergi ve resimden muafır.

MADDE 7. — Bu Kanundan yararlananlar Devlet hastanelerinde ücretsiz tedavi edilirler.

MADDE 8. — Bu Kanun yayımlandığı tarihi takip eden mali yıl başında yürürlüğe girer.

MADDE 9. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Bütçe Plan Komisyonunun Kabul ettiği Metin)

MADDE 4. — Bu Kanuna göre aylık bağlanmada veya ödenmesinde uygulanacak usul ve kullanılacak belgeler, Maliye ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarınca müşterek hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur.

MADDE 5. — Tasarının 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Tasarının 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Tasarının 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

4 . 1 . 1976

Başbakan <i>S. Demirel</i>	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı <i>Prof. Dr. N. Erbakan</i>	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı <i>Prof. Dr. T. Feyzioğlu</i>	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı <i>A. Türkeş</i>
Devlet Bakanı <i>S. Öztürk</i>	Devlet Bakanı <i>H. Aksay</i>	Devlet Bakanı <i>M. K. Erkovan</i>	Devlet Bakanı <i>G. Karaca</i>
Adalet Bakanı <i>İ. Müftüoğlu</i>	Millî Savunma Bakanı <i>F. Melen</i>	İçişleri Bakanı <i>O. Asiltürk</i>	Dışişleri Bakanı <i>İ. S. Çağlayangil</i>
Maliye Bakanı <i>Doç. Dr. Y. Ergenekon</i>	Millî Eğitim Bakanı <i>A. N. Erdem</i>	Bayındırlık Bakanı <i>F. Adak</i>	Ticaret Bakanı <i>H. Başol</i>
Sağ. ve Sos. Y. Bakanı <i>Dr. K. Demir</i>	Güm. ve Tekel Bakanı <i>O. Öztrak</i>	Gıda - Tar. ve Hay. Bakanı <i>Prof. K. Özal</i>	Ulaştırma Bakanı <i>N. Mentese</i>
Çalışma Bakanı <i>A. T. Paksu</i>	Sanayi ve Tek. Bakanı <i>A. Doğru</i>	En. ve Tab. Kay. Bakanı <i>S. Kılıç</i>	Turizm ve Tan. Bakanı <i>L. Tokoğlu</i>
İmar ve İskân Bakanı <i>N. Ok</i>	Köy İşleri Bakanı <i>V. Poyraz</i>	Orman Bakanı <i>T. Kapanlı</i>	Genç. ve Spor Bakanı <i>A. Ş. Ereğ</i>
	Kültür Bakanı <i>R. Danışman</i>	Sosyal Güvenlik Bakanı <i>A. M. Ablum</i>	

